

Man har i øvrigt også gode erfaringer med at etablere førbørnehaveklaser – det kalder man det i nogle af de projekter, der hører under Byudvalgets arbejde – sådan at man på et meget tidligt tidspunkt går i gang med den sproglige indlæring. Det er jo vigtigt – jeg tror, det var hr. Peter Duetoft, der sidst sagde det – at man, når man arbejder med den sproglige indlæring, også giver en indføring i dansk kultur og danske traditioner og den begrebsverden, som vi nu engang beskæftiger os med. Det fremmer vel i øvrigt indlæringen, hvis man har forståelsen af dette med, og det går jeg ud fra er noget, man er opmærksom på alle steder, hvor man arbejder med disse ting.

Hr. Anders Mølgaard efterlyste en analyse af danskundskaberne hos tosprogede elever, og det vil jeg på forhånd sige at jeg vil være åben over for. Jeg vil ikke stå her og love, at den uden videre kan laves. I hvert fald er det ikke noget, man lige laver med et snuptag. Men det er klart, at det kan være en fordel også for beslutnings-tagerne at have et bedre grundlag end det, der eksisterer i dag. Så det er jeg helt indstillet på at se på, også hvor hurtigt et sådant grundlag eventuelt kan tilvejebringes.

Hr. Anders Mølgaard nævnte friskolelovgivningen, ikke med henblik på en drøftelse i dag, forstod jeg, men måske på en disput på et senere tidspunkt, som det vist blev sagt. Det er klart, at det ikke er uden problemer, at den mulighed for frit at etablere og frit at søge skole i Danmark på disse felter måske kan komme til at stride afgørende imod en overordnet integrationspolitik.

Men jeg minder nu to ting:

Den ene er, at den frie skole er forpligtet til også at undervise i og på dansk, og at den undervisning, der gives i den private eller frie skole, skal stå mål med den undervisning, der gives i den offentlige skole. Heri ligger nogle klare bindinger.

Endelig er der det andet og ikke uvæsentlige synspunkt, at jeg anser friskoletraditionen i Danmark for noget overordentlig værdifuldt, som der bør værnes om, og jeg tror ikke, jeg er uenig med hr. Anders Mølgaard i, at denne tradition, hvor der er frihed for Loke såvel som for Tor, altid har været noget meget afgørende. Så her bevæger vi os på vanskelig grund. Men jeg synes også, at vi skal være opmærksom på de problemer, som er belyst i denne sammenhæng.

Hr. Frank Dahlgaard udtrykte, hvis jeg forstod det rigtigt, en bekymring over udviklingen i antallet af fremmedsprogede, tosprogede, ele-

ver, og det er vel også den, der afføder, at vi tager sagen alvorligt og drøfter det og tager en række initiativer; men der er ikke i de seneste tal udtryk for nogen eksplosiv stigning, om jeg så må sige.

Så vidt jeg husker, er den stigning, som kan registreres, jo affødt af, at der nu er truffet beslutning om, at de bosniske børn skal til at modtage undervisning i danske skoler, og derfor er tallet måske på forholdsvis kort tid steget mere, end det ellers ville være. Hvis vi tager det i procentsatser, er det jo rigtigt, at vi må forvente en stigning fra de nuværende ca. 5 pct. til de ca. 10 pct., som har været optalt tidligere, men det bekræfter også kun, at der fortsat ligger en meget stor opgave foran os.

Jeg vil afsluttende sige, at jeg synes, det har været nyttigt og opmuntrende, at vi her i en urban tone har kunnet drøfte de problemer og er enige om, at vi hver især vil gøre, hvad vi kan for at få løst dem på en god, ansvarlig og forsvarlig måde.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg skal ikke gøre debatten meget længere, men bare komme med nogle slutbemærkninger til ministeren:

Jeg synes nok, det var en lidt for firkantet konklusion, at der ikke er flertal for dette forslag. Jeg øjnene jo, skal vi sige en blød mulighed for et ganske bredt flertal, hvis forslaget bliver omformuleret lidt.

Så blev der sagt noget i retning af, at vi ikke står over for en eksplosiv vækst i antallet af fremmedsprogede børn i skolerne. Det kommer vel an på, hvad definitionen er, men ifølge ministeriets seneste tal står vi altså over for, at antallet i løbet af de næste 5 år, fra nu og frem til år 2000, vil vokse med et sted mellem 60 pct. og 65 pct. Det er en reel vækst på 10-12 pct. om året, og det er i hvert fald ganske pænt.

Når man dertil tager, hvad der sker i de islamiske friskoler, hvor der i de seneste 2 år har været tale om en vækst i elevtallet på 23 pct., oplever jeg det som lidt af en eksplosion. Det kan være, at det ikke fortsætter, men det er altså ganske dramatisk, og det er derfor, at jeg har sagt, at jeg føler, at der er behov for, at man ikke venter 2, 3, 4 år. Og jeg kan forstå, at ministeren er enig i, at der godt kan ske noget før da.

Om det væsentligste forslag i beslutningsforslag nr. B 89, nemlig om – med en lidt kedelig betegnelse – kvoteordningen, altså at man skal tilstræbe en andel af tosprogede elever i de nor-